

Met hulp van buurtbewoners en medewerking van de firma Tober uit Gouderak is het beeld opgehaald bij de voormalige school aan de Kon. Wilhelminaweg. Vandaar op de aanhanger achter de trekker naar de nieuwe locatie aan de Winterdijk. Onder grote belangstelling arriveert de prinses met de gouden bal bij de Dijkgraef.

Waar zij nu staat alsof ze er altijd al heeft gestaan...

De officiële onthulling zal op 5 september tijdens de Dag van het Park zijn.
Achtergrondverhaal van het beeld:

"Er was eens een koning met veel mooie dochters, maar de jongste was wel erg knap. Ze bezat een gouden bal, waar ze mee speelde. Als het erg warm was, zocht ze verkoeling bij een bron in het bos bij het paleis. Ze speelde het allerliefste met de bal, die ze opgooide en weer ving. Op een dag viel de gouden bal in de bron. De prinses schreide bittere tranen. Een lelijke kikker dook op uit de bron en bood aan hem te gaan halen, maar wilde er wel wat voor terug. "Alles wat je maar wilt," antwoordde de prinses. "Mijn parelen, mijn gouden kroon, alles." De kikker wilde haar kameraadje zijn, van haar bordje eten en in haar bedje slapen. De prinses wilde haar bal zo graag terug, dat ze toestemde. De kikker dook de bal op en de prinses rende terug naar het paleis, de kikker reeds vergeten. 's Avonds, tijdens de maaltijd, stond de kikker voor de deur, klopte aan en riep haar. De prinses stond op, keek wie er was, smeede de deur weer dicht en ging beverig zitten. De koning zag dat en vroeg wat er loos was. De prinses deed haar verhaal. De koning werd boos: "Wat je belooft, moet je doen. Haal hem binnen." Tot grote afschuw van de prinses moest de koude, kale kikker mee-eten van haar gouden bordje en slapen in haar bedje. Ze huilde van ellende. De koning werd wederom boos: "Je mag degene die je geholpen heeft, toen je in nood was, niet verachten." Eenmaal alleen op haar kamertje werd de prinses verschrikkelijk boos en smeede de kikker tegen de muur. Toen hij neerviel, veranderde de kikker in een mooie prins. Hij vertelde dat hij betoverd was door een boze heks. De volgende dag kwam er een prachtige koets, gespannen met acht witte paarden. De trouwe dienaar van de prins, Hein, kwam hem halen. Hij was zo terneergeslagen dat zijn gebied in een kikker was veranderd, dat hij drie ijzeren ringen rond zijn hart had laten slaan, zodat het niet brak van verdriet. De prinses ging mee naar het koninkrijk van de prins. Onderweg hoorde de prins dat er iets brak. Hij dacht telkenmale dat het de koets was, maar het bleken de drie ringen van Hein te zijn, die blij was dat zijn prins verlost was en gelukkig."

